

„Egyesült erővel áttörnétek a hegyeken, sziklákon, erdőkön, de mehetnétek virágos réteken is egy kis kerülővel, s ha itt-ott sziklára, hegyre találnátok, áttörnétek rajtuk, ha szavamat megfogadnátok.”

Benedek Elek: Maros és Olt

Érkezés a Szalárd völgyébe

A sok megpróbáltatás – döntő, elődöntők és fordulók – után elérkezett a kiérdemelt és várva-várt tábor a legjobban teljesítő csapatok számára. Az ideérkezés regisztrációval kezdődött, majd ezt követően mindenki elfoglalta a számára kijelölt szobát. Ezt követően a szervezők melegen üdvözölték a táborozókat, és új csapatokat jelöltek ki, ismerkedés céljából. A tábor helyszínéül a szalárdi Integro üdülőközpont szolgált. Az ideérkezők figyelmét rögtön felkeltette a tábor által nyújtott lehetőségek sokszínűsége, mint például a trambulín, valamint a színes és kényelmes függőágyak. Így mindenki tekintetéből elégedettség és izgatottság

sugárzott. Mivel a versenyre való felkészülés egyik részét Wass Albert élete és munkássága képezte, sokan tudták, hogy a Szalárd völgye az egyik kedvenc helye volt neki. Pár regényében említést is tett rá (pl. A funtineli boszorkányban). Ezen kívül egy forrást is elneveztek Szalárdon róla, és szórtak hamvaiból a közelben található Istenszékén is.

Miután a többség megérkezett, kezdetét vette az első foglalkozás, a kommunikációs játékok.

Szerző: Muffin team (Covaciu Imola Izabella, Madarász Dóra, Karsai Noémi, Baranka Gitta, Rigmányi Éva Johanna)

A „Pletykafészek” meséje

Köszöntünk mindenkit a „Pletykafészek” műsorában. Házigazdátok ma is a Mesevilágiak csapata. Sokkoló, és sokak számára megrendítő híreket hoztunk. Sok évi kutatás és nehéz munka után rájöttünk arra, hogyan folytatódik a mesehősök élete a „happy end” és az „ásó, kapa és nagyharang” után. Bizonyára ti is kíváncsiak vagytok erre. A híres mesehősök boldog családi életet élnek és gyerekeiket különleges iskolában taníttatják, azért, hogy miután sikeresen leérettségiztek mesetörténelemből, a sárkányok anatómiájából, bűbájtanból és minyonnyelvből, szüleik helyére léphessenek és ők lehessenek az immár mindenki által ismert történetek főszereplői. Néhány tanonc mesehős eldöntötte, hogy részt vesz a Bölcs Bagoly által megrendezett vetélkedőn, amin a legügyesebbek élménytáborban is részesülhetnek. Akik a Bagoly által kiszabott feladatokat teljesíteni tudták, 2018. nyarán eljutottak a Sziklás Szalárd völgyébe.

Kommunikációs játékok

Úgy, ahogy minden más tevékenység a tábor alatt, a kommunikációs játékok is nagyon jók voltak, mivel megtanultunk kommunikálni egymással és csapatban dolgozni. Minden táborozó nagyon élvezte az ilyenfajta gyakorlatokat, és sokat is tanultak ebből. Megtanultuk azt, hogy jobban oda kell figyeljünk csapattársainkra, különösen akkor, amikor a „Se nem lát, se nem hall” játékot játszottuk, aminek a lényege a BIZALOM volt.

Ezen kívül sok, érdekesebbnél érdekesebb kommunikációs játékok voltak, ahol mimikával és mutogatással kellett boldogulni, mivel beszélni tilos volt, másképp nem lett volna érdekes a játék. A kommunikációs játékok közé tartozik az „Activity” is, amit sokféleképpen lehet játszani, de mi azt választottuk, amelyik a legnehezebb és legbonyolultabb volt, vagyis a mutogatást.

A másik, talán mindenki kedvenc játéka a „Toronyépítő verseny” volt, amelyhez csak 2 alapanyagot lehetett felhasználni: spagettit és pillecukrot. Ez a feladat okozott némi fejfájást a versenyzőknek, mivel vigyázni kellett arra, hogy a torony stabil legyen, ne dőljön el, de ez sajnos senkinek sem sikerült, mert nehézek voltak a pillecukrok és vékonyak voltak a spagetti szálak.

Egy hasonló feladat volt az „Akadálypálya”, amelyhez bármit fel lehetett használni. A lényege az volt, hogy az ellenfél csapatának kellett elmagyarázni azt, hogy hogyan kell végigmenni a pályán.

Lényegében maga az egész aktivitás nagyon színes és tanulságos volt, reméljük, hogy jövőre lesz szerencsénk újból részt venni úgy ezeken a játékokon, mint a többin.

Szerző: Spongya Bob (Bocskai Henrietta, Németh Király Roland, Kiss Tamás, Tempfli Loránt László, Deé Noémi)

A „Pletykafészek” meséje (folyt. az előző oldalról)

Viszont a Bagoly segítségül hívta a Ravasz Rókát, akivel együtt újabb megpróbáltatások elé állították az ifjú tanoncokat. A Róka és segítő társai „felbombázták” a régi csapatokat és újakat alkottak, azzal a céllal, hogy a farkas már ne csak Piroskát és a nagymamát, hanem a 7 törpét is megehesse, vagy, hogy Jancsi ne Juliskával, hanem Csipkerózsikával kószolja meg a boszorkány házát. Így a mesehős tanoncok jobban megismerték egymást és megpróbáltak együttműködni. A Bölcs Bagoly első napra azt a feladatot szánta az új csapatoknak, hogy bemutakozzanak. Az ifjú hőseink kreatívan megoldották a Bagoly kihívását, és „hazai pályán” maradva, a mesevilág és a már ismert történetek segítségével mutatkoztak be. Előadták szüleik történeteit, ezzel is példázva, hogy igenis képesek továbbvinni a családi hagyományt és szüleik helyébe lépni. Így, ezzel a mesék örökké élni fognak a köztudatban, mert mindig lesz, aki előadhassa azokat. A Bölcs Bagoly és a Ravasz Róka társaság nagyon meg volt elégedve a tanoncokkal. Bemutatójuk elnyerte mindegyikük tetszését és elismerését.

És igen. Ti vagytok ezek az ifjú mesehős tanoncok. Ti, akik épp most ezt olvassátok. Lelepleztük a titkokat! Műsorunk ezennel véget ért, de tartsanak velünk holnap is, ugyanebben az időpontban, amikor is új hírekkel rukkoltunk elő a „Pletykafészek” híradójában. Viszontlátásra!

Szerző: Mesevilágiak (Komáromi Aliz Tünde, Nagy Henrietta, Baciu Noémi, Ambrus Cecília, Menyhárt Roland)

Erő- és ügyességi játékok

A második nap központi témája a saját erőnk bemutatása, valamint félelmünk leküzdése volt. Ezek közé tartozott a ládarakás, ami úgy működött, hogy kikötöttek egy személyt biztosító kötéllal, ő pedig minél több ládát kellett egymásra helyezni úgy, hogy az ne dőljön le, miközben ő csak a ládákon alhatott. Ebben a nehézség az volt, hogy a billegő ládák miatt az egyensúly egyre fogyott, viszont nagyon érdekes és bátorító játék volt. Ezt követte a kötélpálya és akadálypálya, ahol bizony minden bátorságunkra szükség volt. Itt létrán másztunk, hordókon át, majd hintázva repültünk végig az ingadozó rönkökhöz, tovább mászni a köteleken, egyensúlyozni, lemászni az ingó falon, majd legvégül a tiroli pályán át a tábor túlsó részéhez. Ez a feladat bizony felpörgette az adrenalinszintünket, viszont naaaaagyon élvezetes volt.

Ezek mellett volt egy óriáshinta, amely úgy működött, hogy felhúztak kötel segítségével nagyon magasra, majd egy nagy lendülettel elengedtek, magasan föl, a fákon át. Ez az érzés leírhatatlan, nagyon extrém és élvezetes volt.

Összegzőképpen a nap hihetetlenül félelmetes, izgalmas és egyben különleges volt. Örülünk, hogy élhettünk ezekkel a lehetőségekkel, és élményekkel gazdagodhattunk.

Köszönet mindenért!

Szerző: A Csapat (Muraru Mária, Tövisi Zoltán, Baranyi Tünde, Bölöni Melinda Emőke, Csatlós Roland)

VIP-est

A Bölcs diákok táborban megszervezett VIP-est hihetetlenül jól telt. Rengeteg vicces, érdekes produkciót láthattunk. Voltak színésznők, focisták, és még elnökök is. A legviccesebb produkciót az „Ügyifogyik” és a „Tanárok” csapata adta elő. Az „Ügyifogyik” a Gáspár családot játszották el. Nagyon humoros és jól megjátszott jelenetet adtak elő.

A Tanárok csapata a „Shrek, Fiona és társai” rajzfilmet adták elő. Szerintünk az ők előadásuk volt a legjobb, de persze mindenki másé is élvezhető lett.

Örülünk, hogy ilyen vicces produkciókat láthattunk. Régen szórakoztunk ilyen jól szerepjátékokon. Sokat nevettünk, gondolkodtunk azon, hogy kik lehetnek az előadott személyek. Ez volt az eddigi legjobb és legviccesebb este. Nagyon jól telt a VIP-est.

Számunkra ez az este egy felejthetetlen élmény marad, hogy másoknak „a bőrébe” bújjunk.

Szerző: Mosómedve csapat (Rákosi Szidónia, Sütő Robert, Burcsa Zsuzska, Baba Raul)

Túra az Istenszékére

A szerdai napon Istenszékére túráztunk. Nagyon hosszú volt az út, de szórakoztató. A túráról kérdéseket tettünk fel néhány táborozónak:

1. Neked hogy tetszett a túrázás?

Bartók Brigitta véleménye:

A szerdai túra útvonala az Istenszéke hegygerincein kanyargott felfele. A természet közelségét csodálva, a lombos fák árnyékai alatt át az erdőn, a völgyön és csermelyeken át feljutottunk a csúcsra, ahol gyönyörű kilátás várt bennünket. Be lehetett látni az egész Szalárd völgyét. Bár a túra hosszú és megerőltető volt tapasztalatlan lábainknak, mégis úgy gondolom, hogy az ott szerzett élmények különlegesek és leírhatatlanul gyönyörűek.

Bogyó Barbara véleménye:

A harmadik tábori nap elején, reggeli után megérkeztek a buszok. Mindenki fáradtan elvette az ebédre szánt elemózsiát és felült a buszra. A borús idő ellenére jó kedvvel indultunk neki az útnak. Mentünk, mentünk és még mindig mentünk. A jókedvünk kezdett elfogyni és kezdtünk elfáradni, de amikor felértünk a csúcsra, mindenki jókedve visszatért. A kilátás pazar volt. Fárasztó napon vagyunk túl, de megérte. Örülök, hogy bevállaltam. Karsai Noémi véleménye:

A szerdai nap gyönyörű volt annak ellenére, hogy fárasztó is volt. Az út felfelé nehéz és izgalmas volt, mivel tudtuk, hogy van medve. Az Istenszékéről való kilátás és az áfonya miatt megérte oda felmászni. Olyan jól éreztem magam ott fent. Reméltük, hogy a lefelé az út könnyebb lesz, de csalódtunk, mivel egy igazi csicsinga pályához hasonlított, és a társaság fele el is esett, amit nagyon élveztünk és szórakoztunk rajta. El is tévedtünk a páfrányok között, olyan volt, mintha dzsungelben lettünk volna. Már azt hittük, hogy soha nem jutunk ki az erdőből, de végül mindenki épségben felült a buszra, ahol elkezdtek szundizni.

2. Miért volt kihívás?

Bringó Annamária véleménye:

Számomra azért volt egy kihívás ez a túra, mert eddig ez volt a legmagasabb hegy, amit valaha megmáztam. Felérve megnőtt az önbizalmam és nagyon büszke voltam saját magamra. Végig az a gondolat biztatott, hogy a legszebb kilátásért a legnehezebb mászások szükségesek, és így is volt.

lozsa Kelly véleménye:

Nekem nagyon tetszett a kirándulás, ahhoz képest, hogy reggel nem volt semmi kedvem hozzá, nem bántam meg, hogy elmentem. Gyönyörű helyeket láttam, amik nagyon lenyűgöztek engem. Tetszett még, hogy tudtam áfonyát enni, amit idáig sosem ettem és nagyon megtetszett ezek után. Ez a kirándulás alkalmat adott arra, hogy jobban megismerjük a másikat.

A túráról megkérdeztük még magát a túravezetőt, Gál László ökológust is:

1. Mennyire volt veszélyes a túra? Gondolok itt az állatokra, konkrétan a medvére, veszélyt jelentett-e ránk?

Hát veszély – ha medvetámadásra gondolsz – nem volt, viszont a találkozás lehetősége elvileg mindig fennáll, ugyanis a medve jelen volt, azaz találtunk ürüléket az úton, többet is, nyomokat is. Egyik helyen, még a túra elején a málnásban volt egy példány, ő elfutott kifele, hallottam a jelzését, riasztását, és ahogy kilépett a málnásból. Tényleges veszélyt nem jelentett. Az, hogy megtámadjon egy medve egy ekkora társaságot, ki van zárva. Amúgy is, a medve nem fog csak úgy megtámadni valakit, mert neki most úgy esik jól. Más veszély nem volt: eltévedés veszélye nem állt fenn, szomszédos veszélye nem állt fenn.

2. Mekkora kihívást jelentett ez a túra?

Az tény, hogy nem egy sík területen voltunk, viszont ez nem volt egy nagyon magas nehézségi fokozatú túra, tehát volt egy kis emelkedő benne, s annyi. Ezt most szerintem nem tölem kell kérdezni, hogy mennyire volt nehéz, hanem a résztvevőktől, mert ők tudják ezt megmondani, mindenki a saját szemszögéből. Nekem egy kis séta volt, mert hozzá vagyok szokva. Azt szoktam mondani, hogy ha voltál többször derékig érő sárban, utána bokáig érő sár az már semmi. (folytatás a 6. oldalon)

A természet csodái

Szerdán kora reggel ébredtünk.

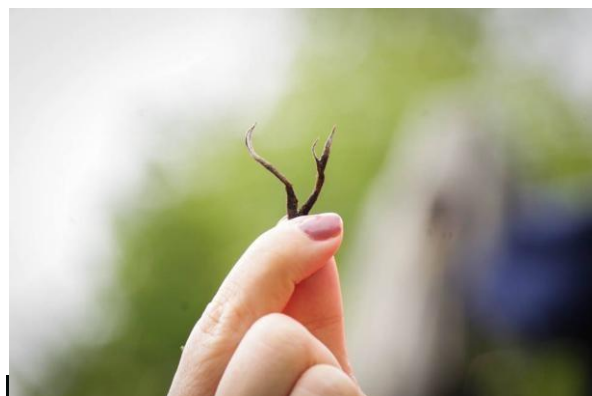
Odakinn csicseregtek a madarak, mi pedig izgatottan néztünk az új nap elé, hiszen tudtuk, eljött a sokak által várt Istenszéki túra.

Reggeli 8-tól, majd uzsi-osztás, s irány a buszokhoz (utólagos köszönet is megilleti a sofőröket, hogy kijöttek értünk a nehéz terepen). 15 percnyi buszozás után a semmi közepén találtuk magunkat, elbúcsúztunk a buszsofőröktől, és máris indulhattunk túrázni. De ne ugorjunk ennyire előre, hiszen minden természetjárást egy-két rátermett idegenvezetőnek kell irányítás alatt tartania, ez alól a mi kis kirándulásunk sem lehet kivétel. Így ismerkedtünk meg Gál László ökológussal és hobbi természetfilmmessel, és az általunk csak „füvesasszonyként” emlegetett társával, Annával.

Ezután már tényleg nekivághattunk az izgalommal teli barangolásnak. Rögtön a mélyvízbe ugrottunk, hiszen a túra hosszú emelkedővel indult, melyről azt reméltük hamar véget ér, de valójában sosem bizonyult befejezettnek. Meredek emelkedők vezettek végig minket az erdő csodaszép fenyői és lombhullató fái közt, de ezt mi nem nagyon bántuk, hiszen a táj és a természet közelsége lenyűgözött bennünket. Idegenvezetőink és vállalkozóbb szellemű tanáraink gombákat és érdekes növényeket gyűjtögettek. Hopp-hopp, röpké három óra alatt már szemünket legeltetve csodálkoztunk rá az Istenszéke által nyújtott gyönyörű panorámára. Ezek után csillapíthattuk éhségünket és szomjúságunkat, majd újult erővel vágtunk bele, az általunk addig könnyűnek hitt lefele vezető útnak. Ám ezen illúzióink hamar szertefoszlott. Hiszen az utak lefele is meredekesek voltak és hatott ránk a gravitáció is, lábaink kezdték lassan feladni a harcot, de kitartottunk, hiszen nem vagyunk mi sem cukorból, sem Csipkerózsikából. Voltak zűrösebb pillanataink, de a legfontosabb mégis az volt, hogy szerencsésen leérkeztünk a hegyről, és mindenkinek csodálatos emlékeket szerzett ez a körülbelül 27.500

lépés a gyönyörű erdőben, a mindenféle természeti csodák között. Számunkra azonban, - és ezzel zárjuk is kicsi megemlékezésünket -, a legfontosabb az volt, hogy a természet ismét bebizonyította, még mindig van mit tanulnunk, van hová erősödjünk, és le kell szállnunk a magas lóról, hiszen csak az élet halandó porszeméi vagyunk.

Szerzők: Piroskák és a farkas (Varga Júlia, Nüszl Richard, Borsos Réka, Simó Csenge Melánia)

Tájékozódási verseny

Pénteken délben kezdetét vette a tájékozódási verseny. A csapatoknak első dolguk volt számokat húzni, hogy így eldőljön, melyik állomásra kell először menniük. Mindenki megkapta a térképeket és az üres lapokat, amelyekre a megoldások kerültek. Bónusz feladatként a csapatoknak tűzifát kellett gyűjteniük az esti tábortűzhöz. A gyorsaság és a begyűjtött tűzifa mennyisége is szempont volt a verseny elbírálásában. Ezután minden csapat serényen igyekezett az állomásokra, ahol különböző témakörű feladatokat kellett megoldaniuk. Akadt közöttük biológia, kémia, matematika, fizika és anyanyelvi kérdés is. A csapatoknak nem volt könnyű dolguk, mert két óra alatt kellett elérniük az útvonalon kijelölt állomásokat. Csapatunk számára kellemes élmény volt ez a foglalkozás, mivel próbára tette együttműködési és tájékozódási képességeinket. Ez a tevékenység méltó lezárása volt az együtt eltöltött tábori hétnek.

Szerzők: Gumicsizma (Bogyó Barbara, Márkus Roland, Preg Fruzsina, Sólyom Anna Borbála, Gáspár Bálint)

Kémia mindenhol

Csütörtökön a tábor egy új arcát mutatta meg a kíváncsi, tanulni vágyó diákok számára. A program neve "Kémia mindenhol" volt, amit dr. Kovács Gábor kémikus, a Bölcs Diákok országos verseny oszlopos tagja vezetett (a drótköteles lecsúszós videóját megnézhetitek Zsejkénél). Azonban társa nélkül, akit mindenki csak úgy ismer, hogy Zsejke, ő sem jutott volna sokra, hiszen minden sikeres férfi mögött van egy kedves és vicces nő, aki amúgy szintén kiváló tudósnak bizonyult a Bölcs Diákok élménytábor folyamán. Na, de ennyit a zsenijeinkről. Most térjünk át a kísérleti részre.

Az érdekes kísérleteink közt volt, többek között, tej-festés, kémiai jojó és nem newtoni folyadék készítése, valamint Hidrogén bomba készítése.

Mindenki nagyon élvezte, még az is, aki a kémiát nem érzi magáénak. Három csoportra voltunk leosztva, így a kísérleteket a szemfülesek akár többször is kipróbálhatták, megcsodálhatták, és egyedi képeket készíthettek róluk. Különleges élményekkel gazdagodtunk. Sajnos, a kísérleteket leírni nem lehet, ezeket látni kell.

Szerző: Trejb (Nagyosi Tímea, Kádár Johanna, Szabó Emőke, Gorzó Boglárka, Rákosi Ferencz Richard)

Túra Istenszékére
(folyt. a 4. oldalról)

3. Te hogy érezted magad a túrán?

Szép volt, jó volt a társaság, fegyelmezett volt mindenki. Egy kicsit nehéz volt fenntartani a biológia iránti érdeklődést, de hallottam többektől is, hogy ez volt a leghosszabb, sőt akár az első túrájuk, szóval érthető az, hogy fáradt volt a társaság.

4. Milyen gyakran szoktál túrát vezetni?

Általában havonta, kéthavonta, attól függ, hogy milyen gyakran van felkérés. Régebben gyakrabban, tehát havonta biztos volt minimum egy ilyen esemény, de kettő vagy akár három is. Szerveztem én is túrákat.

5. Mi a legfontosabb egy ilyen túrára?

A kitartás, a szándék, a hozzáállás, meg persze az érdeklődés. Ezt a túrát, igen, így utólag gondolkodva, lehetett volna rövidebbre is venni, mondjuk ne 17 kilométer, hanem csak 10 kilométer legyen, akkor van lehetőség magyarázni folyamatosan. Tehát az, ha megfogtunk például egy ganajtúró bogarat, akkor elmondani mindenkinek, hogy az miért fontos, pillangót, hogy milyen fajba tartozik, mi benne a szép, vagy a növényekről, gombákról beszélni.

6. Hű, mit kérdezzek még?

Milyen volt az időjárás? Jegesmedvék repkedtek-e?

Szerző: Sárkányok (Király Csilla, Rákosi Gabriella, Czirják Ádám, Czink Gergő)

Maros és Olt

Csütörtökön a Maros és az Olt legendája került előtérbe. A táborlakóknak különböző formákban kellett előadniuk a két folyó eredet-mondáját. A műfajok között szerepelt például a táncjáték, rap, ballada, mese, rock-opera, TV-híradó, reklám, szappanopera stb. Megkérdeztünk pár táborozót és kísérő tanárt az előadásra való felkészülésről és élményeikről az esttel kapcsolatban.

S.M.: Dokumentumfilmként kellett előadnunk a legendát. Azt gondoltam könnyű lesz, de nagyon nehéz volt, mert dokumentum szöveget nehéz összeállítani egy legendából, de sikerült megoldani.

A csapatmunka jó volt, összekovácsolódtunk.

Sz.E.: A mi műfajunk a szappanopera volt. Igazából nehéz volt, mert úgy éreztem, hiányzott egy kicsit az együttműködés, de ennek ellenére egészen jól megoldottuk.

B.B.: Mi a TV-híradót húztuk. Nagyon jó volt a csoportmunka, mert próbáltunk rövid idő alatt egy jó előadást összeállítani, és egyetlen problémánk az volt, hogy nem kaptunk elég időt a gyakorlásra, de jól feltaláltuk magunkat az adott helyzetben.

M.E.: Slam poetry volt a műfajunk. Összeültünk mind az öten, és mindannyian segítettünk egymásnak. Közös döntésre egy műsort próbáltunk összeállítani. Mindenki kapott egy szerepet, és egy-kettőre meg is lett.

J.K.: Mi egy balett-táncjáték előadással készültünk. Szerintem a csapatmunka gördülékeny volt, hiszen próbáltunk egymás segítségére lenni. Úgy gondolom, hogy a sok próbának megvolt az eredménye, ugyanis a közönségnek nagyon tetszett az előadás, és úgy érzem mindent átadtunk, amit kellett, szavak nélkül is. Örülök, hogy ilyen jól kidolgozott és precíz előadással állhatunk színpadra, és a híres legenda minden részletet eltáncolhattuk.

P.E.: Nagyon tetszett! Jó volt a feladat, és gratulálok a szerzőknek, mert jól kigondolták, és a gyerekek jól teljesítettek. Látszik, hogy a gyerekek kréme java van itt.

B.J.: Nagyon kreatívak és ötletesek voltak a táborozók, mert a rövid idő ellenére mégis sikerült valami szépet összehozni. Azt láttam, hogy a könnyű műfajt nehezebben oldották meg. Eredetinek találtam a különböző kellékek és jelmezek használatát is, mert ezzel a diákok színvonalasabbá tették előadásukat. Nekem egy szép, felemelő estém volt. Jókat szórakoztunk.

C.K.J.: Minden évben van egy ilyen feladat, amikor mindenféle műfajokat kell a gyerekek megjeleníteni, és valamilyen helyi téma kerül feldolgozásra. A klasszikus műfajok hozzám közelebb álltak, és láttam, hogy a diákok minél több vastapsot igyekeztek szerezni. Sokszor nem az számít, hogy mit mondtok, hanem az, hogy mit adtok át, hiszen az összhang szó nélkül is érthető.

Összességében kijelenthetjük, hogy a monda-est osztatlan sikert aratott mind a tanárok, mint a diákok körében. A felkészülés összerázta a csapatokat, az eredmény pedig egy felejthetetlen élményt biztosított mindenki számára. Szerző: Ügyifogyi csapat (Gáll Nóra, Mészáros József, Lóza Kelly, Ördög Krisztina, Bartók Brigitta, Pricop Annamária)

Táborzárás

Hogyan végződhetne másként az idej, azaz a 8. Bölcs

diákok tábora, mint egy hatalmas tábortűzzel, ami egy utolsó lendülettel feltüzeli a résztvevőket és megmelengeti a szívüket? Csodás este kezdődött el pénteken a fergeteges táncház után. A táborozók már a reggeli kincskereső feladat során összemérhették erejüket a fagyújtásban, amelyért bónuszpontok jártak. Így megoldódott a faanyag beszerzése. A tábor alkalmazottai ügyesen előkészítették nekünk a máglyát, amely pillanatok alatt lángra lobbant.

Közösen leültünk a tábortűz körüli padokra, és egymást követték a dalok egy gitár és a tűz pattogása kíséretében.

Jól ismert dallamok tették még egyedibbé az elválás előtti estét, amelyet egyhamar nem fogunk elfelejteni. A csillagok ragyogása és a tűzfény másokat is odacsalogatott. Nehezen tudtuk abbahagyni, csak a kialvó tűzfény és a hideg rebbentette szét az éneklőket. Mindenkinek csodálatos élmény marad ez a tábor is, és már most megígérhetjük, hogy jövőre is belevágunk!

Szerző: Omega csigák (Sütő-Gyuri Melánia, Cziprián-Kovács László, Bereczki Alpár, Cerepes Kevin)

bölcs diákok hetilap

Néptánc Bölcs Diákokkal

Pénteken a Bölcs diák tábor résztvevői a magyar néptánc rejtelseibe merülhettek el. Egy fárasztó, de tartalmas kincskeresés után néptánc oktatás következett. A táborozók, köztük a tanárok is, a széki táncsal ismerkedhettek meg. Miután elsajátítottak az alaplépéseket, páros tánc következett, ezután pedig népdaltanulás volt a pihenő. Két népdallal is megismerkedhettek a táncosok: az *Árvalányhaj lengedez a hegytetőn* és az *Erdő, erdő, kerek erdő* cíművel. Majd az éneklős pihenőt újabb tánctanítás követte. Ekkor a széki négyes került terítékre, amikor is két-két pár állt össze, és körtáncot jártak. Ezután vacsora és rövid kis pihenő következett, ezt követte a táncház, ahol a kitartó táncosok népi gyermekjátékokkal folytatták a mulatságot. Sor került itt vonatozásra, seprűs táncra, közös éneklésre, majd moldvai táncok következtek. A mulatságot szabad táncsal zártuk, valamint óriási tapsviharral, mely a kitartó táncosoknak és a tehetséges zenészeknek szólt.

Szerzők: Helyzetmegoldói (Botár Dóra, Szabó Apolka, Márton Panna, Zelicskovics Tamás, Katona Raymond)

A szerkesztőbizottság tagjai: Főszerkesztő:
Sólyom Réka, Molnár-Galaczi Júlia
Tördelőszerkesztő: Mihályfalvi Katalin
Communitas Alapítvány, 2018

